

Sud Bosne i Hercegovine
Суд Босне и Херцеговине

Predmet broj: S 1 2 K 021119 16 K

Datum objave: 11.07.2016. godine

Sudeće vijeće

Mašović Hasija, predsjednik vijeća

Debevec Ranko, član vijeća

Strika Mirsad, član vijeća

PREDMET TUŽILAŠTVA BOSNE I HERCEGOVINE
protiv
K. M.

PRESUDA

Tužilac Tužilaštva Bosne i Hercegovine
Dubravko Čampara

Branilac optuženog
Advokat Senad Dupovac, advokat iz Sarajeva

Broj: S 1 2 K 021119 16 K
Sarajevo, 11.07.2016. godine

U IME BOSNE I HERCEGOVINE

Sud Bosne i Hercegovine, u vijeću sastavljenom od sudija; Mašović Hasije, kao predsjednika vijeća, te sudija Debevec Ranka i Strika Mirsada, kao članova vijeća, uz sudjelovanje pravnog savjetnika Hadžić Ilvane, u svojstvu zapisničara, u krivičnom predmetu protiv K. M. optuženog za krivično djelo Protuzakonito formiranje i pridruživanje stranim paravojnim ili parapolicijskim formacijama iz člana 162b. stav 2. Krivičnog Zakona Bosne i Hercegovine (KZ BiH) po optužnici Tužilaštva BiH broj T20 0 KTT 0011842 16 od 04.03.2016. godine, potvrđene 14.03.2016. godine, nakon održanog ročišta za razmatranje sporazuma o priznanju krivice i pretresa za izricanje krivičnopravne sankcije, u prisutnosti tužioca Tužilaštva BiH, optuženog K. M., i njegovog branioca, dana 11.07.2016. godine donio je sljedeću,

P R E S U D U

Optuženi K. M., sin F. i majke J., rođen godine u ..., nastanjen u ulici ..., ..., po nacionalnosti ..., državljanin ..., po zanimanju tehničar drumskog saobraćaja, oženjen, otac dvoje djece JMB ...

K R I V J E

Što je:

stvorio plan, obezbijedio potrebna novčana sredstva , prikupio potrebne informacije sve sa ciljem pridruživanja stranoj paravojnoj formaciji koja djeluje van teritorije Bosne i Hercegovine suprotno članu 2. i 3. Zakona o službi u Oružanim snagama Bosne i Hercegovine (Službeni glasnik BiH 88/05, 53/07, 59/09, 74/10, 42/12) nakon čega je odlučio da se pridruži terorističkoj organizaciji ISIL u tzv. Islamskoj državi na području Sirije i Iraka, a koja organizacija je odlukom Vijeća sigurnosti UN-a broj SC/11019 od 30.05.2013. godine proglašena terorističkom organizacijom i to na način da je:

nakon donošenja odluke o pridruživanju terorističkoj organizaciji ISIL poduzeo određene aktivnosti u cilju pribavljanja novčanih sredstava i informacija o načinu odlaska na područje ratom zahvaćene Sirije, a koje informacije je dobio tokom posjete džuma namazu u ilegalnom mesdžidu Huseina Bosnića zv. Bilal koji se nalazi u mjestu Brigovi, općina Bužim i to tako što je od Nermina Šabića dobio detaljne upute za odlazak na način da je dobio kontakt osobu i to tako da kontaktira lice putem facebook profila „Hidzra Sham” kojem će reći da ga je preporučio Nermin Šabić odnosno Bilal Bosnić, pa je tako isti

2

uspostavio komunikaciju sa N.N. licem na navedenom facebook profilu te dogovorio detalje odlaska za sebe i još tri bh državljana nakon čega su po dobijenim uputama avionske karte kupili u Sarajevu u agenciji Pegasus o čemu je odmah izvijestio nepoznato lice u R. Turskoj o kupovini karti i datumu planiranog dolaska, te je tako dana 18.11.2014. godine sa područja Bosne i Hercegovine preko Međunarodnog aerodroma Sarajevo zajedno sa Alijom Keserovićem, Ajdinom Karahodžićem i Eminom Pilipovićem napustio Bosnu i Hercegovinu i to letom Sarajevo – Istanbul otputovao u Republiku Tursku, da bi po dolasku u R. Tursku ponovo stupio u kontakt sa N.N licem pa je tako uz pomoć i upute N.N. lica zajedno sa Alijom Keserovićem preko Graničnog prelaza u gradu Akčakalaj, Republika Turska prešao tursko-sirijsku granicu, te se priključio i postao pripadnik terorističke paravojne formacije „Dewla Islamiya” odnosno pripadnik terorističke organizacije ISIL u tzv. Islamskoj državi na području Sirije i Iraka, čiji je bio aktivni pripadnik do sredine 2015. godine odnosno momenta lišenja slobode od strane turskih vlasti.

Dakle, pridružio se stranoj vojnoj ili paravojnoj formaciji koja djeluje van Bosne i Hercegovine.

Čime je počinio krivično djelo Protuzakonito formiranje i pridruživanje stranim paravojnim ili parapolicijskim formacijama iz člana 162b. stav 2. Krivičnog Zakona Bosne i Hercegovine.

Pa ga Sud, primjenom navedenih zakonskih odredbi i na osnovu odredbi članova 42. i 48. KZ BiH, primjenjujući odredbe o ublažavanju kazne u smislu člana 49. i 50. KZ BiH, osuđuje na

NA KAZNU ZATVORA U TRAJANJU OD 1 (jedne) GODINE

Na osnovu odredbi člana 188. stav 1. Zakona o krivičnom postupku BiH, optuženi se obavezuje na plaćanje troškova sudskog paušala u iznosu od 100,00 KM, koje je optuženi dužan platiti u roku od 15 dana od dana pravosnažnosti presude, dok u odnosu na ostale troškove krivičnog postupka a koji se odnose na troškove odbrane po službenoj dužnosti, Sud optuženog u smislu člana 188. stav 4. ZKP BiH oslobađa od plaćanja, s obzirom da bi obavezom plaćanja tih troškova bilo dovedeno u pitanje izdržavanje kako optuženog tako i osoba koje je dužan izdržavati.

O b r a z l o ž e n j e

Tužilaštvo Bosne i Hercegovine je dana 04.03.2016. godine podiglo optužnicu broj T 20 0 KTT 0011842 16 kojom je K. M. optužilo za počinjenje krivičnog djela Protuzakonito formiranje i pridruživanje stranim paravojnim ili parapolicijskim formacijama iz člana 162b. stav 2. KZ BiH. Predmetna optužnica je od strane sudije za prethodno saslušanje potvrđena dana 14.03.2016. godine. Nakon održanog ročišta za izjašnjenje o krivici, na kojem se optuženi izjasnio da nije kriv, postupak je upućen sudećem vijeću u cilju

zakazivanja glavnog pretresa. Dana 30.05.2016. godine pred pretresnim vijećem Suda BiH, čitanjem optužnice Tužilaštva BiH, počeo je glavni pretres u ovom predmetu.

Sud je dana 07.06.2016. godine zaprimio sporazum o priznanju krivice zaključen između optuženog K. M. i njegovog branioca, advokata Dupovac Senada, sa postupajućim tužiocem Tužilaštva BiH dana 30.05.2016. godine. Navedenim sporazumom optuženi je priznao krivicu za krivično djelo Protuzakonito formiranje i pridruživanje stranim paravojnim ili parapolicijskim formacijama iz člana 162b. stav 2. KZ BiH opisanog u činjeničnom opisu optužnice Tužilaštva BiH broj T 20 0 KTT 0011842 16 od 04.03.2016. godine. Stranke su se sporazumom saglasile da se optuženom za počinjeno krivično djelo izrekne kazna zatvora u trajanju od 1 (jedne) godine.

Pretres za razmatranje navedenog sporazuma o priznanju krivnje održan je dana 11.07.2016. godine, kojom prilikom je Sud utvrdio da je do zaključenja sporazuma došlo dobrovoljno, svjesno i sa razumijevanjem, te da postoji dovoljno dokaza o krivici optuženog. Sud je optuženom naročito skrenuo pažnju o mogućim posljedicama zaključenja sporazuma o priznanju krivice, te je isti upoznat da ne može uložiti žalbu na krivičnopravnu sankciju ako je izrečena u skladu sa zaključenim sporazumom, da ne može uložiti žalbu protiv vrste procesa, te da mu Sud može dodjeliti troškove krivičnog postupka, ili ga osloboditi od istih, ovisno o njegovom materijalnog stanju.

Optuženi K. M. je pred Sudom potpuno i nedvosmisleno izjavio da se osjeća krivim za djelo koje mu je stavljeno na teret, izvršeno na način i u vrijeme kako je to i navedeno u optužnici. Takođe je izjavio da u vrijeme zaključenja sporazuma na njega nije vršen bilo kakav pritisak da zaključi sporazum, te da je u to vrijeme kao i u vrijeme razmatranja sporazuma o priznanju krivice potpuno svjesno, svojom voljom, zaključio sporazum i dao izjavu o priznanju krivice. Prilikom odlučivanja Sud je ocijenio da je optuženi razumio da se sporazumom odriče prava na suđenje i da ne može uložiti žalbu na krivičnopravnu sankciju o kojoj su se stranke i branilac dogovorili, a koju će Sud izreći u skladu sa zaključenim sporazumom.

Razmatrajući izjavu o priznanju krivice u skladu sa odredbom člana 231. ZKP BiH, i cijeneći pri tom dokaze koje je Tužilaštvo sadržajno iznijelo i prezentiralo, tokom ročišta za razmatranje izjave o priznanju krivice, Sud je odlučio prihvatiti izjavu o priznanju krivice optuženog K. M., nalazeći da je isti počinio produženo krivično djelo Protuzakonito formiranje i pridruživanje stranim paravojnim ili parapolicijskim formacijama iz člana 162b. stav 2. KZ BiH

Pri tome je pred Sudom sadržajno iznesena i u sudski spis uvrštena sljedeća materijalna dokumentacija Tužilaštva BiH - Zapisnik o ispitivanju osumnjičenog M. K. broj 16-14/1-04-1-748-15/13 od 21.01.2016. godine, Državna agencija za istrage i zaštitu, Zapisnik o saslušanju svjedoka Fikret Karajić broj 16-14/1-04-1-748-203/13 od 12.11.2015. godine, Državna agencija za istrage i zaštitu, Zapisnik o saslušanju svjedoka Amna Karajić broj 16-14/1-04-1-748-204/13 od 12.11.2015. godine, Državna agencija za istrage i zaštitu,

Zapisnik o saslušanju svjedoka Rezija Keserović broj T-16-14/1-04-1-748-15/13 od 26.01.2015. godine, Državna agencija za istrage i zaštitu, Zapisnik o saslušanju svjedoka Ilhan Keserović broj T-16-14/1-04-1-748-6/13 od 15.01.2015. godine, Državna agencija za istrage i zaštitu, Zapisnik o saslušanju svjedoka Refik Keserović broj T-16-14/1-04-1-748-5/13 od 15.01.2015. godine, Državna agencija za istrage i zaštitu, Zapisnik o lišenju slobode M. K., broj 16-04/5-1/16 od 20.01.2016. godine, Državna agencija za istrage i zaštitu, Zapisnik o pretresanju lica M. K., broj 16-04/1-3/16 od 20.01.2016. godine, Državna agencija za istrage i zaštitu, Zapisnik o predaji lica lišenog slobode broj 16-04/1-5/16 od 20.01.2016 od 20.01.2016. godine, Državna agencija za istrage i zaštitu, Potvrda o prijemu osobe lišene slobode broj 81/16 od 20.01.2016. godine, MUP KS, Potvrda o predaji osobe lišene slobode broj 81/16 od 21.01.2016. godine, MUP KS, Fotografija M. K., Informacija MUP USK, Uprava policije, Sektor kriminalističke policije, Bihać, broj 05-04/03-4-444/15 od 12.11.2015. godine, Akt Granične policije Bosne i Hercegovine o prelasku državne granice za M. K., Izvod iz kaznene evidencije Policijske stanice Velika Kladuša broj 05-04/09-I-1-2-146/16 od 03.03.2016. godine, Akt Ministarstva sigurnosti BiH broj 08-1-04-2-2208-1/15 od 08.04.2015. godine.

Odbrana je potvrdila da posjeduje prezentirane dokaze na kojima se optužnica zasniva. Branilac i optuženi nisu imali prigovora na uložene dokaze.

Sud je bio u obavezi razmotriti dokaze optužbe u cilju utvrđivanja da li dokazi potkrepljuju navode optužnice i priznanje krivice optuženog, te da li iz opisanih radnji optuženog proizilaze sva bitna obilježja bića krivičnog djela Protuzakonito formiranje i pridruživanje stranim paravojnim ili parapolicijskim formacijama iz člana 162b. stav 2. KZ BiH.

Najprije sud je izvršio uvid u Zapisnik o ispitivanju tada osumnjičenog K. M. od 21.01.2016. godine u kojem je isti u prisustvu svog branioca detaljno opisao način svog odlaska u Siriju i pridruživanje terorističkoj organizaciji ISIL u tzv. Islamskoj državi na području Sirije i Iraka, čiji je bio aktivni pripadnik sve do sredine 2015. godine odnosno momenta lišenja slobode od strane turskih vlasti. Naime, optuženi je izjavio da je prakticirajući vjeru često odlazio na predavanja kod Bilala Bosnića, te često slušao vjerska predavanja od raznih vjerskih autoriteta i pratio izvještaje sa ratišta u Siriji, te da ga je sve to potaklo i učvrstio odluku da ode u Siriju radi džihada. Nakon što je skupio novčana sredstva, po uputama Nermina Šabića, putem interneta stupio je u kontakt sa osobom u Siriji, od koje je dobio detaljne upute za odlazak. Polovinom novembra 2014. , zajedno sa još tri osobe, među kojima je bio Alija Keserović, avionom sa sarajevskog aerodroma je otišao najprije do Istanbula, a potom autobusom do pograničnog grada na granici sa Sirijom, gdje ih je prevela jedna nepoznata osoba, nakon čega su odvedeni u vojni kamp na obuku i jednu školu gdje su dolazili razni vjerski predavači. Vojna obuka se sastojala od pokazivanja rukovanja naoružanjem te sticanjem fizičke kondicije, nakon toga isti su zadužili oružje i odlaze na razne borbene linije. Navodi da je osjetio da više nema slobodu i da mora postupati po njihovim naredbama, nakon čega je iskoristio priliku da pobjegne, pa je odbacio oružje i pridružio se izbjeglicama koji su išli prema Turskoj, nakon čega je od strane turskih vlasti otkriven i lišen slobode.

U svojim saglasnim izjavama svjedoci Fikret Karajić i Amna Karajić su izjavili da su bili upoznati da se u navedenom periodu optuženi K. nalazio na ratom zahvaćenom području Sirije, dok je svjedok Amna Karajić navela da je cijelo vrijeme komunicirala sa optuženim, sve do momenta kada je uhapšen od strane turskih vlasti, te da je o tom događaju obavještena od strane nekih njoj nepoznatih osoba.

Također u saglasnim izjavama svjedoka Refika Keserovića i Ilhana Keserovića isti su potvrdili da su od ranije poznavali Aliju Keserovića i M. K., sa kojima su povremeno odlazili na džuma namaz kod Bilala Bosnića u Bužim. Isti su izjavili da su čuli da su Alija i M. zajedno otišli na ratište u Siriju, te da su se prilikom njihovog boravka u Siriji dopisivali sa njima nekoliko puta putem interneta, kojom prilikom, po izjavi svjedoka Refika Keserovića, Alija Keserović ih je pozivao da im se pridruže ukoliko to žele.

Nadalje, navode optuženog M. K. da je sredinom novembra 2014. godine sa sarajevskog aerodroma otišao za Istanbul, potvrđujući i navodi iz akta Granične policije BiH, Terenski ured zračne luke Sarajevo, u kojem je navedeno da je M. K. dana 18.11.2014. godine kontroliran kao redovan putnik na relaciji Sarajevo-Istanbul.

Iz dopisa Ministarstva sigurnosti BiH od 08.04.2015. godine (DT-14) proizlazi da su organizacije ISIL (Islamska država Sirije i Iraka) i Al Nusrah Front, organizacije povezane sa Al Quaidom i zbog toga su uvrštene na listu sankcija po rezolucijama UN i to 1267 (1999.), 2083 (2012.), 1526 (2004.). Naime, samozvana Islamska država je sastavni dio al-Quaide Iraka, koja, nakon svog proširenja djelovanja na teritorij Sirije, mijenja ime u Islamska država Iraka i Levanta 08.04.2013. godine, nakon čega je listirana 30.05.2013. godine.

Dakle, na osnovu svega navedenog Sud izvodi nesumnjiv zaključak da je optuženi M.K. otišao u Siriji i priključio se terorističkoj organizaciji ISIL, čime je ostvario sva bitna obilježja krivičnog djela Protuzakonito formiranje i pridruživanje stranim paravojnim ili parapolicijskim formacijama iz člana 162b. stav 2. KZ BiH.

Iz opisa djela i sadržaja prezentiranih dokaza, te iz činjenice da je optuženi priznao djelo, nesumnjivo proizilazi zaključak da je optuženi u vršenju radnji postupao sa direktnim umišljajem, te u vrijeme izvršenja krivičnog djela bio sposoban za rasuđivanje i u mogućnosti da shvati i razumije značaj svojih radnji, kao i da je potpuno sposoban da donese odluku i da shvati njen značaj.

Na pretresu za izricanje krivičnopravne sankcije, Tužilaštvo je uglavnom istaklo olakšavajuće okolnosti na strani optuženog, time obrazlažući odluku o ugovorenoj kazni zatvora u trajanju od jedne godine, do koje se došlo ublažavanjem zakonskog minimuma propisanog za predmetno djelo. Prilikom predlaganja kazne od jedne godine tužilaštvo je cijeno držanje optuženog tokom postupka, njegovo priznanje da je počinio navedeno krivično djelo i da su te činjenice značajne Tužilaštvu i za druge postupke za krivična djela

terorizma. Tužilaštvo je cijeno i raniju neosuđivanost optuženog, te da se radi o ocu dvoje djece i da je isti lošeg materijalnog stanja.

Branilac optuženog je naveo da na strani optuženog postoje izuzetno olakšavajuće okolnosti, koje opravdavaju sporazumom dogovorenu kaznu, korektno ponašanje optuženog, porodične prilike kao i loše materijalno stanje u kojem se nalazi, te činjenicu da je optuženi 50 % invalid. Takođe branilac je istakao da je svojim priznanjem optuženi doprinio smanjenu troškova ovog postupka. Optuženi se saglasio sa izlaganjem svog branioca.

Nakon ocjene svih činjenica i okolnosti koje su iznijete i detaljno obrazložene na ročištu za izricanje krivičnopravne sankcije, Sud je optuženom izrekao kaznu zatvora u trajanju od 1 (jedne) godine.

Sud je optuženog oglasio krivim ocjenjujući da je djelo počinio u stanju uračunljivosti, i sa umišljajem tj. da je bila svjestan djela i htio njegovo izvršenje. Odlučujući o krivičnopravnoj sankciji, a imajući u vidu odredbe krivičnog zakonodavstva BiH kojim je za ovo krivično djelo propisana kazna zatvora od najmanje 3 (tri) godine, Sud je zaključio da postoji dovoljno olakšavajućih okolnosti koje opravdavaju izricanje ispod minimuma kazne, te da je izrečena kazna srazmjerna težini djela i stepenu krivice optuženog. Sud je zaključio da postoje naročito olakšavajuće okolnosti koje opravdavaju ublažavanje kazne ispod zakonskog minimuma, odnosno donje granice ugovorene kazne, te da je izrečena kazna srazmjerna težini djela i stepenu krivice optuženog.

Pri tome je Sud kod optuženog od olakšavajućih okolnosti cijenio činjenicu priznanja izvršenja krivičnog djela na samom početku glavnog pretresa, da je optuženi porodičan čovjek, otac dvoje maloljetne djece, da se nalazi u lošoj materijalnoj situaciji, njegovu ograničenu radnu sposobnost uzrokovanu invaliditetom, kao i njegovo korektno držanje pred Sudom, te raniju neosuđivanost. Prilikom odmjeravanja kazne optuženom Sud nije našao elemente koji bi se mogli okarakterisati kao otežavajuće okolnosti. Po ocjeni Suda, sve navedene okolnosti u svojoj ukupnosti čine osobito olakšavajuće okolnosti, te u smislu odredbe člana 49. KZ BiH, predstavljaju osnov za ublažavanje kazne ispod granice koja je zakonom propisana za počinjeno krivično djelo, te da će se ovom izrečenom kaznom zatvora ostvariti zakonom predviđena svrha kažnjavanja, kako u odnosu na samog optuženog, tako i u pogledu svijesti građana o štetnosti posebno ovakvih krivičnih djela i o pravednosti kažnjavanja.

Na osnovu odredbi člana 188. stav 1. ZKP BiH, Sud je donio odluku da se optuženi obaveže na plaćanje troškova sudskog paušala u iznosu od 100,00 KM, u roku od 15 dana od dana pravosnažnosti presude, dok u odnosu na ostale troškove krivičnog postupka a koji se odnose na troškove odbrane po službenoj dužnosti Sud je optuženog u smislu člana 188. stav 4. ZKP BiH oslobodio od plaćanja.

Naime, odbrana optuženog je Sudu predala dokumentaciju kojom se potkrepljuju navodi da optuženi ima ograničenu radnu sposobnost uzrokovanu invaliditetom, a branilac je naveo da je ranije u sudski spis uložen dokaz o lošem materijalnom stanju optuženog. Sud je cijenio činjenicu da optuženi nema stalni izvor prihoda, te da porodicu izdržava sezonskim poslovima, što je u krajnjem i oprijedijelilo Sud da istog oslobodi naknade troškova odbrane po službenoj dužnosti, s obzirom da bi obavezom plaćanja tih troškova bilo dovedeno u pitanje izdržavanje kako optuženog tako i osoba koje je dužan izdržavati.

Zapisničar

Ilvana Hadžić

**PREDSJEDNIK VIJEĆA
SUDIJA**

Hasija Mašović

POUKA O PRAVNOM LIJEKU: Protiv ove presude nije dozvoljena žalba na izrečenu krivičnopravnu sankciju, niti žalba na vrstu procesa (član 231. ZKP BiH). Iz drugih razloga propisanih Zakonom o krivičnom postupku, žalba na ovu presudu može se podnijeti u roku od 15 dana od dana dostavljanja pismenog opravka presude